

ALMATRET A GARBINADA

Juny del 2002

NÚMERO 11

EDITORIAL

Llegint "Memorias desde el corredor de la muerte" de J.J. Martínez (l'espanyol condemnat a mort a EEUU i després absolt), cal pensar que mentre uns lluiten per abolir aquesta pena i "humanitzar" la humanitat, d'altres la volen estendre. La pregunta és: En un país on la informació està molt manipulada i els tràmits de la justícia són lents, a quantes persones, culpables o no, s'ha assassinat impunement.

Però això no és tot! Mentre molts, per sort, ens horroritzem amb el programa de Le Pen, aquest queda com a 2ª força política més votada en la primera ronda electoral del país veí; la causa, segons diuen, és la immigració i els problemes que comporta, però n'hi ha d'altres que no volem contemplar. El genocidi de l'Alemanya nazi contra els jueus va començar amb uns arguments racistes similars; un cop se'ls mata, d'altres se'ls vol expulsar oblidant les mesures socials preventives. A Espanya som afortunats; encara no hem arribat a aquests extrems, però hem de tenir memòria històrica per no tornar al nostre passat feixista!

La història serveix per aprendre i no cometre els mateixos errors. A Europa veiem ressorgir uns moviments feixistes i la història vol repetir-se, això sí, utilitzant arguments molt més elaborats per enganyar la ment tan "brillant" que ens pensem que tenim.

OPINIÓ...

Almatret i l'aigua de l'Ebre

Probablement les terres d'Almatret a prop de l'Ebre sempre han estat poblades, pel sol fet de tenir l'aigua a prop. Els seus antics pobladors han estat testimonis d'algunes efemèrides: Varen veure passar Escipió riu amunt a conquerir Numància, a les tropes de Pompeu i Cèsar que venien des de Lleida, per la vall del Segre fins a l'Ebre, concretament fins a Octogesa, a la que s'identifica amb Mequinença, o una ciutat desapareguda que estava edificada a prop del riu entre Montmaneu i Almatret. En l'època visigòtica el rei Vamba, atribueix a Mata (Almatret), el límit sud d'llerda vora l'Ebre. Posteriorment el riu era una via de comunicació navegable fins a Saragossa. Es transportava el carbó de les mines en llaguts pel riu, molts encara se'n poden recordar.

No va ser fins l'any 1963 quan es va pujar l'aigua de l'Ebre per l'ús de boca fins Almatret, sens dubte una fita històrica pel nostre poble.

Però ens queda pendent una altra fita: seria regar la màxima superfície agrària útil del terme d'Almatret que en total té 5621 ha.

En el primer projecte del Segrià Sud estava prevista la mòdica quantitat de 197 ha, en l'últim estan previstes unes 600 ha, pel que ens afecta al terme. Aquesta quantitat també és insuficient tenint en compte que per aquestes terres d'Almatret, passa l'Ebre aproximadament uns 7 Km.

Tot això ens ve a propòsit del transvasament de l'Ebre, ja que els d'Almatret ens podríem quedar bocabadats, si es portés malauradament a la fi, per les següents raons:

- Els estudis realitzats pels científics de la Universitat de Barcelona, afirmen que a l'Ebre no hi sobra aigua. El volum per cobrir les necessitats hídriques del riu a la zona de Tortosa són de 11000 Hm³ any, només hi hem arribat 5 vegades en els últims 20 anys. El cabdal mínim fixat pel pla hidrològic era de 2000 Hm³ any en l'actualitat es parla de 3150 Hm³ de cabdal ecològic.

- Els costos mitjans, dels subministres de l'aigua en les xarxes de transferència amb aquestes zones, pot estar entre 0,31 i 0,40 euros el m³. A Almatret estem pagant l'aigua de l'Ebre a 0,76 euros m³ sense impostos.

- L'aigua que volen pel consum urbà i industrial, l'haurien d'aconseguir fent plantes per dessalinitzar l'aigua del mar, utilitzar aigües residuals depurades i també fent infraestructures per aprofitar les grans quantitats d'aigua, que precipiten en els temporals de llevant en aquella zona i que es perden en el mar.

Continua a la pàgina següent...

Vista del poble d'Almatret

En aquest exemplar:

Opinió
L'Ajuntament Informa
Salut, Altres notícies i curiositats...

- Les necessitats en reg total per l'olivera i ametller en les nostres terres és de uns 6000 m³ per hectàrea /any. La dotació que tenim pel reg de suport del Segrià Sud és de 2000 m³ /ha /any.

- Pel que fa en l'utilització per regs existents infradotats, aquí en tenim uns quants: El reg de recolzament Garrigues Sud té una dotació de 1300 m³ /ha i any, el reg de la Terra Alta 2000 m³ /ha i any, el Segarra -Garrigues marge esquerra, té 1500 m³ /ha. Molts estan encara en fase de construcció. Tots aquestos i altres de la conca haurien de tenir preferència i ampliar-se a un mínim de 3500 m³ /ha/any de dotació.

- Haurien de tenir prioritat per fer nous regs, el secans de Lleida, de les Terres de l'Ebre i altres Comunitats Autònomes que formen part de la conca. Veiem que encara hi ha molt per fer, abans de que s'emportin l'aigua a d'altres zones agrícoles, ja que tenen més set que al Llevant i formen part de la conca de l'Ebre.

- Fa anys van fer el transvasament Tajo-Segura i no n'han tingut prou. Lo que haurien de fer es administrar l'aigua envers a les seves possibilitats i no plantar més si no tenen aigua, es a dir el que fem aquí fa massa anys.

- Moltes explotacions estan en situació irregular, estan utilitzant aigües en quantitats superiors a les dotacions concedides i a més a més estan desforestant boscos per plantar.

- Amb el transvasament de l'Ebre, la salinització del delta i de zones baixes properes, causaran problemes greus a pagesos i pescadors. Sense oblidar l'impacte ecològic en el Parc Natural del delta de l'Ebre, en l'Aiguabarreig Segre-Cinca i en la zona d'interès natural dels Tossals d'Almatret i Riba-roja entre altres.

- Es a dir que els representats a diferents institucions, entitats i tots plegats tenim molta feina a fer si no volem que el poble s'acabi. L'aigua és el comú denominador de moltes activitats econòmiques i un mitja de vida des de temps prehistòrics. Fa anys que veiem passar l'aigua pel riu, gaudint-la ben poc, però no oblidem que l'Ebre també és una mica nostre.

Amadeo Arbonés

L'ajuntament informa

Mitjans de comunicació: La direcció general de Ports i Transports ha aprovat la sol·licitud presentada per l'empresa Sorolla d'autobusos, per ser línia regular els dies que funcioni el transport escolar a Seròs. El circuit de transport de viatgers serà Almatret – Maials – Llardecans – Seròs.

Conveni entre Medi Ambient i l'Ajuntament d'Almatret (zona PEIN): Amb la partida pressupostària del any 2002 (33.000 euros), s'està fent el pla director d'aquest espai, el logotip, els tríptics explicatius en 4 idiomes i la senyalització de les rutes des del poble fins al riu (forma d'accés i punts d'interès).

Zona polisportiu: El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha donat 40.000 euros per acabar d'arreglar la zona de l'interior del polisportiu. Aquest valor suposa el 46% del l'import de l'obra. S'ha demanat a la Diputació de Lleida el 50% a càrrec del Pla d'Inversions Municipals i el 4% restant seria d'aportació municipal.

Carretera Riba Roja – Almatret – Mequinença: En aquest moment hi ha tres possibles traçats en estudi. Representants de l'Ajuntament, acompanyats pel Vice-president de la Diputació de Lleida, van tenir una entrevista amb la Direcció General de carreteres a Barcelona, per defensar el traçat més interessant pel poble.

Les mines de carbó: Tal com comentàvem en el nº 10 de La Garbinada, s'està treballant en el projecte de possible explotació turística. El Conveni signat amb la Conselleria de Indústria, Comerç i Turisme, dona 20.000 euros per arreglar, com a primera actuació, el camí que va cap a la mina El Tormo i la Espanyola.

Departament de Treball: Al igual que els anys anteriors, s'ha demanat ajut econòmic per tal de poder disposar d'una persona a mitja jornada, durant sis mesos.

Obres: Conscients de que les obres dels carrers són empipadores i llargues, agraiem paciència per part dels veïns. L'Empresa Codes ofereix que, en el cas de que hi hagi algun problema, us poseu en contacte amb l'encarregat Sr. José Antonio.

Altres: S'informa que ja han sortit a subasta les obres de l'arranjament de l'interior del cementiri, les obres del mirador de l'ermita, així com les quatre cases del poblat del riu.

Informació Sanitària: La natació i la prevenció del mal d'esquena

Tornem a estar en el bon temps i un altre cop us animem, des de aquestes pàgines, a aprofitar-lo per a seguir fent una activitat física o exercici, que com ja sabeu, és fonamental per la nostra salut.

L'esport contribueix al cuidado de la salut però també pot convertir-se en causa de lesions. Si les condicions són les adients, ni l'edat ni les situacions personals són impediments per a fer-lo.

Continua a la pàgina següent...

Malgrat que la natació pot tenir efectes terapèutics, a vegades es fan alguns moviments que poden ser causa de mal d'esquena. Tot seguit fem menció de les **regles d'or a tenir en compte en el cas de la natació**:

- Si la persona te problemes a la zona lumbar, és millor nedar d'esquena.
- En el cas de nedar d'esquena o amb l'estil crol, entrar la ma a l'aigua amb el braç ben estirat, per evitar lesions a l'espatlla.
- Si es practica l'estil crol o braçada, respirar cada tres braçades, no fer-ho sempre pel mateix costat i no mantenir el cap sempre fora de l'aigua.

Recordeu que una norma general per protegir l'esquena és mantenir una correcta postura corporal, sigui quina sigui l'activitat. Si us feu una petita lesió, normalment es regenera espontàniament, però si es fa de manera repetida o es fa en zones que ja estan ressentides, la recuperació és cada cop més difícil; per això és important la prevenció i no esperar a que el dolor sigui molt molest

L'esclerosi múltiple

L'esclerosi múltiple és una malaltia neuro degenerativa del sistema nerviós central que afecta al cervell i a la medul·la espinal i que interfereix la capacitat per controlar les funcions físiques com caminar, parlar, etc, però que no afecta a la capacitat intel·lectual.

En aquest moment se'n desconeix la causa i encara no s'ha trobat cap tractament prou eficaç com per eradicar-la; tot i així, hi ha certs medicaments capaços de frenar-ne la evolució.

Així doncs ens trobem davant d'una malaltia greu, degenerativa i prou cruel com per pendre les funcions físiques poc a poc i que requereix un tractament global i interdisciplinari per poder portar una certa vida activa, malgrat la presència dels símptomes.

A Espanya hi ha prop de 30.000 afectats, fet que significa que hi ha centenars de famílies que comparteixen amb els malalts, la càrrega emocional, física i financera que comporta una malaltia com l'esclerosi múltiple.

El proper dia 7 de juliol es durà a terme a tota Catalunya, la campanya **MULLAT PER L'ESCLEROSI MÚLTIPLE!** I pot ser la millor oportunitat per ajudar a aquestes persones a millorar la seva qualitat de vida i obrir una esclatxa d'esperança pel futur.

DIADA DE SANTA BÀRBARA

El passat dia 9 de Juny de 2002, una representació parroquial del poble de 48 persones, vàrem anar a Olot a buscar la imatge de Santa Bàrbara, patrona dels miners, a fi d'homenatjar amb la seva presència a l'església parroquial a tots aquells que han format part, tant activament com passivament, en la vida de la mineria que durant tants anys ha configurat la vida del poble.

Al llarg del dia vàrem conviure i al tornar al poble vàrem fer processó, presidida per Santa Bàrbara, pels mossens de la parròquia, pels nens del poble, vestits com la tradició minera requereix, per tota la gent que s'estima la patrona dels miners, fins l'església a on va tenir lloc la celebració de la Santa Missa, acompanyada pels cants del Cor Parroquial i per l'organista de la Catedral de Lleida: Mossèn Joaquim Mesalles, en honor a la Santa i en honor a tots els del poble d'Almatret, en especial als que han treballat a les mines i als avantpassats que hi van dedicar tota una vida. El lloc destinat a Santa Bàrbara és el del refaule, que es vol restaurar, de les dues santes (Santa Bàrbara i Santa Agueda) i de la Mare de Déu de Lourdes.

Després de dir tot això, voldríem donar les gràcies a totes les persones del poble d'Almatret que heu fet possible tot això, començant per aquelles persones que heu dinamitzat la sortida a Olot, les persones que amb els vostres donatius heu fet possible que l'església del poble tingui la imatge, als nens que heu participat de la processó, i per sobre de tot, felicitar als miners i als familiars d'aquests perquè amb el seu esforç van saber tirar endavant en la vida familiar, parroquial i del poble.

Mossèn Manel l'han nomenat rector d'Almatret, Maials i Llardecans.

Mossèn Manel

Filador

ESPORTS

El passat dissabte 15 de juny es va acabar la lliga de futbol sala on l'Almatret juga desde fa 8 anys. Aquest any, jugant a segona divisió provincial, ha fet 35 punts i ha quedat en dotzena posició, quedant per damunt d'equips que l'any passat també van pujar de categoria com l'Almatret.

Recordar que com cada any, al polisportiu d'Almatret es disputaran les 24 hores de futbol sala els dies 20 i 21 de juliol. Els equips participants són 16 i provenen tant de la província de Lleida com de Tarragona.

Mes properes ens cauen les 24 hores de futbol sala de Maials, on l'equip d'Almatret també participarà. Aquesta cita esportiva tindrà lloc els dies 29 i 30 de juny.

EL CEL D'ALMATRET

Hi ha gent forastera del nostre entorn, que encara no coneix el poble d'Almatret i, al veure que nosaltres hi venim tan sovint, es pregunten que hi deu haver en aquest poble tan lluny per ells, per poder-ne gaudir, ja que se'ns omple la boca quan en parlem.

En principi els hi explico més o menys el mateix que faria tothom, els hi dic que hi ha l'Església, l'Ermita, el Pou de la Vila, la Presó, els Miradors, les Piscines, els vells Xalets de la Fabrica de Cement i l'Embarcador, les mines, també que alguns dies hi ha Mercat a la Plaça i per descomptat, l'amabilitat de la gent.

Després els hi explico allò immaterial del que disfrutem cada dia: la tranquil·litat i el silenci, i que en aquest ambient de tranquil·litat i silenci gaudim d'una sensació especial....., és el plaer de l'observació del CEL.

Només cal esperar la foscor d'una nit sense núvols (n'hi ha moltes), situar-se per exemple al pla de l'Ermita de Sant Joan, aixecar el cap i gaudir de l'espectacle.

És un privilegi veure aquest cel en el que hi ha més estels que enlloc, la Via Làctia esplendorosa, les constel·lacions tan ben remarcades, els planetes Venus, Júpiter i Mart, i, quan toca, la Lluna plena.

També en el cel d'aquest poble he vist els cometes Halley (1986), Hyakutake (1996) i el formidable Hale-Boop (1997).

En fi, crec que tenim un poble petit i allunyat però que vivim en un lloc extraordinari que ens permet gaudir d'aquest cel, com van fer els nostres avantpassats i el mateix que veuran les futures generacions del nostre estimat poble d'Almatret.

Quim Sitjà

GRÀCIES

Una amiga meva d'Uruguai amb la qual darrerament tenim poques ocasions de veure'ns em diu sempre: *No hi fa res si ara no ens veiem tant, tu ja fa temps que has entrat a formar part de la meva vida.* Suposo que això és el mateix que em passa amb Almatret, que ja s'hi va quedar fa anys aquí amb mi. Dir Almatret és anomenar la base consubstancial de molts records i segurament també de com sóc, de com som molts dels que anàvem al poble a passar les vacances.

Érem petits i després ens vam fer adolescents, i aquells estius eren llarguíssims i lliures, i Almatret, el nostre paradís, era un món sencer i a l'hora abastable i confiable. Eren estius feliços. Recordo com arribàvem al poble i paràvem al carrer Maials, sis hores després d'haver sortit de Barcelona, mig marejades encara, tot i haver fet cadascuna de les parades de rigor, amb el gust de Biodramina a la boca, una cosa inútil com n'hi ha poques, i amb la tensió i les expectatives inevitables: *Qui hi haurà? Em voldran a la colla encara?*

I recordo també com els nervis es fonien com si fos "magia potagia" i l'estiu començava de veritat, i que després d'un parell d'hores ja baixàvem a tota pastilla pel carrer Maials amb la *Catxarreta de la risa* cridant: PADRINA. I la padrina que cosia al solar sempre feia adéu amb un somriure. I durant l'estiu ens feiem grans amb la nostra cosina. A vegades ens quedàvem a dormir a casa-seva i una nit d'aquelles, la gata va venir a criar sobre el nostre llit i allí, amb una lluna clara molts juntetes i tranquil·les, vam veure aquell naixement com si fos una petita joia, tot tan ben fet i tan net. Després a l'endemà, a la tieta no li en va fer tanta gràcia, però això ja és una altra història de la qual ni me'n recordo. Recordo més les coques i les madalenes. Perquè la meva madalena de Proust era la de casa el Cadirarire. I també les amigues, L'Anna Mari, l'Aina-Maria, la Montse, la Mari Mar, la Magda i la Rosa Mari. I l'Elisenda. I la Gemma i la Salomé.

I els amics, és clar.

I Lucecita a la ràdio. I l'entrada de casa la Torre. Primer el gronxador i després les funcions a la placeta i a la plaça, i les guitarres i el riu, i Serós i la discoteca. I així ens vam anar fent més grans encara i potser Almatret se'ns va quedar petit però quan vam trobar algú amb qui pensàvem valia la pena compartir-hi la resta de la nostra vida el vam portar al poble perquè entengués tot allò que tantes vegades li havíem explicat. I resulta que li va agradar tant que vam decidir anar-hi a passar les vacances, i després també amb els nens. I que en una d'aquestes el nen va dir "mama", aquí hi ha una bicicleta verda molt rara". I així va ser com la *Catxarreta de la risa* va aparèixer de nou a escena amb tota l'alegria despreocupada d'aquells estius nostres a Almatret. I que sigui per molts anys.

Núria

Curiositats

ENIGMA D'ESTIU

Durant aquest estiu es tracta de trobar una paraula que te cinc vocals i mes de vint lletres.

Solució a l'enigma anterior :

En primer lloc s'encén el primer i el segon interruptor, al cap d'un moment s'apaga el primer i s'encén el tercer, a les hores es pot entrar dintre de l'habitació.

Si la bombeta està apagada i calenta és el primer interruptor

Si la bombeta està encesa i calenta és el segon

Si està encesa però encara freda és el tercer

Si està apagada y freda és el quart.

EQUIP GARBINADA	
Coordinació: ●.....	
Glòria Arbonés, Núria Pujol i Jordi Santaulària.	
Redacció: ●.....	
Glòria Arbonés, Miquel Ballesté, Miquel Camarassa, Pilar Lax, Alícia Pons, Núria Pujol, Verònica Pujol, Mònica Rius, Jordi Santaulària.	
Editorial: ●.....	
Núria Pujol, Mònica Rius, Alícia Pons	
Muntatge: ●.....	
Miquel Ballesté, Ferran Pallàs	
Fotos: ●.....	
Miquel Ballesté	
Amb la col·laboració de l'Excl. Ajuntament d'Almatret:	
Telèfon/Fax : 973 13 80 13	
E-mail : ajuntament@almatret.ddl.net	